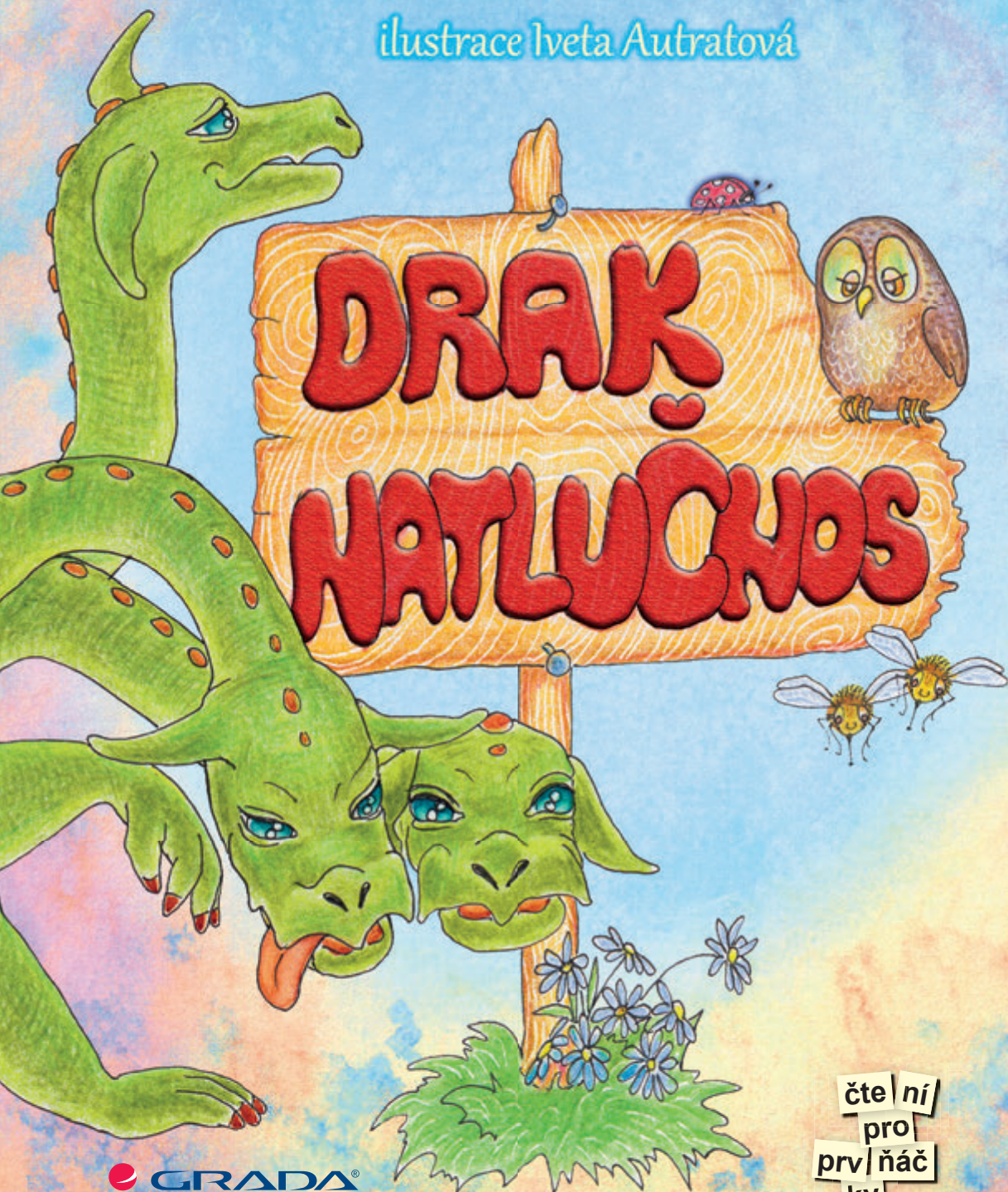

Lenka Rožnovská

ilustrace Iveta Autrátová

 GRADA®

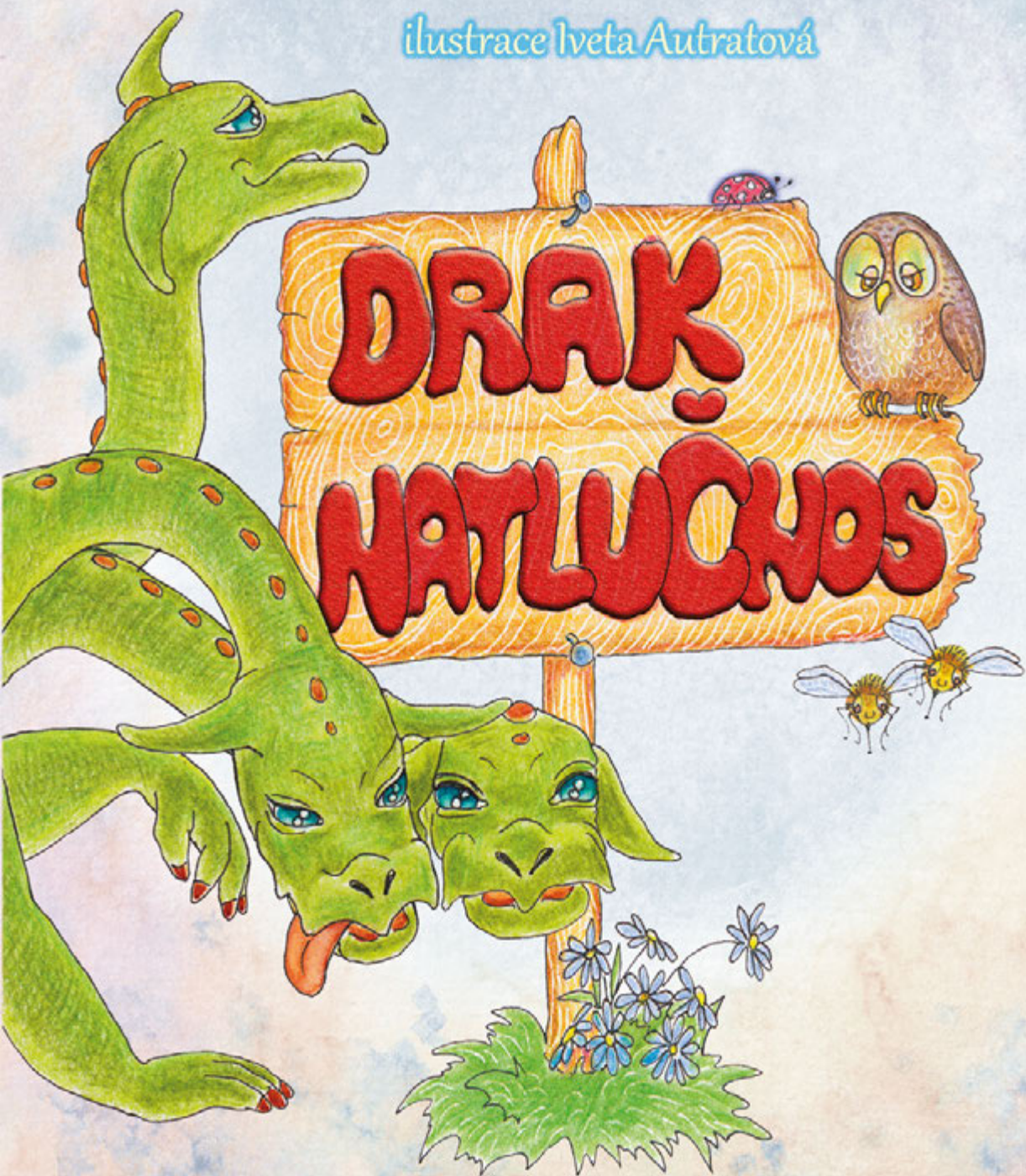
čte | ní
pro
prv | ňáč
ky

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

Lenka Rožnovská

ilustrace Iveta Aučratová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **restně stíháno**.*

Lenka Rožnovská

DRAK NATLUČNOS

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5471. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)
Ilustrace Iveta Autratová (www.ivetaautratova.com)
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Iveta Autratová, Antonín Plicka
Počet stran 88
Vydání 1., 2014

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Iveta Autratová

ISBN 978-80-247-4685-2

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9147-0 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9148-7 (ve formátu EPUB)

Obsah

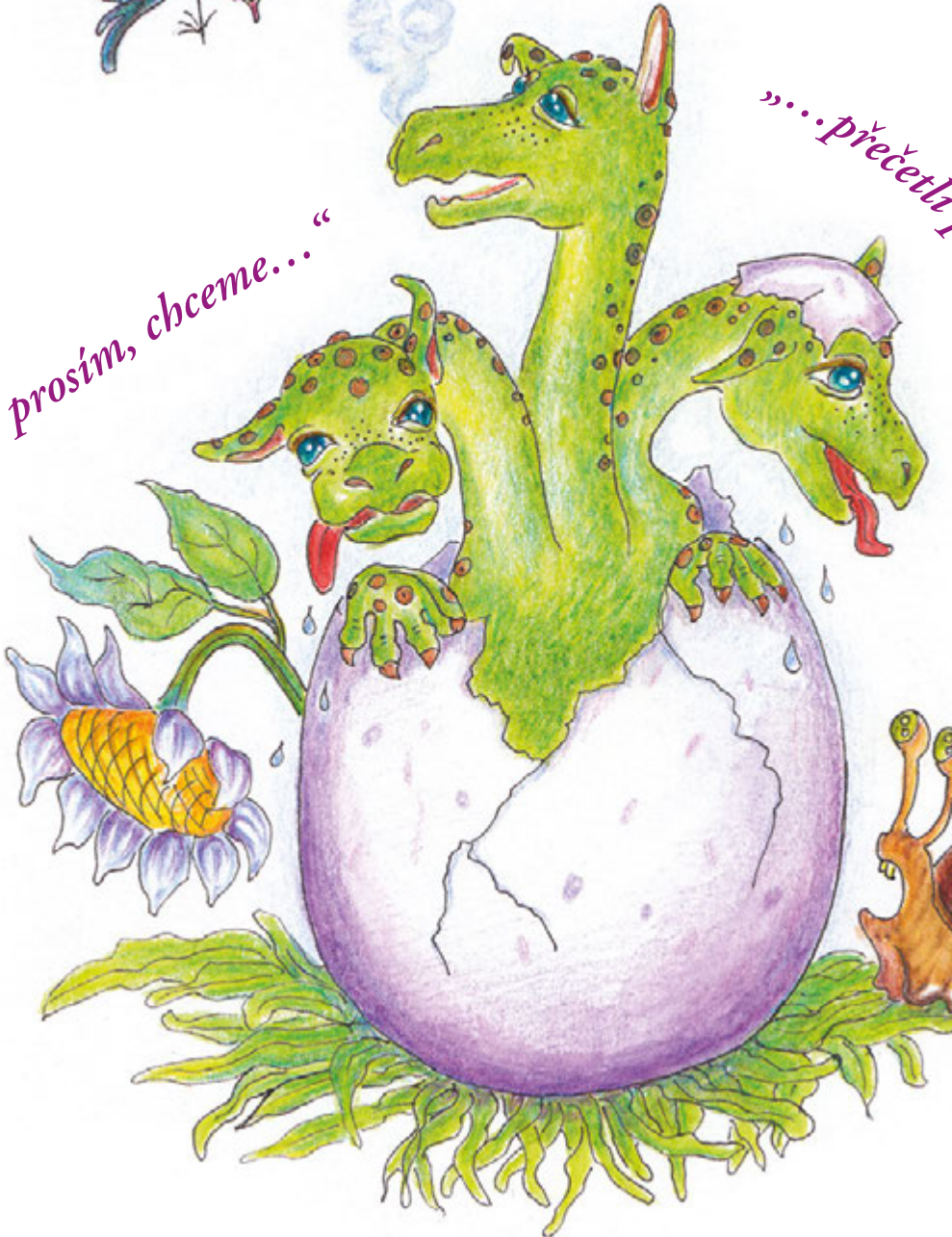
Předmluva	7
Jak se drak vylíhl	9
Jak se drak uvelebil v chaloupce na kuřích nožkách	13
Jak ježibaba Maryčára nakrmila dráčka krupicovou kaší	18
Jak se drak vydal do světa	23
Jak si drak natloukl nos	28
Jak přišel ke svému jménu	33
Jak se drak dozvěděl Pohádníčkovu trápení	38
Jak dostal Natlučnos křídla a letěl napravovat pohádkový svět	43
Jak si drak podruhé natloukl nos	48
Jak zachránili kapříka Macíka	53
Jak letěli napravit hlavu obru Bonifácovi	58
Jak si potřetí a naposledy natloukl nos	64
Jak se Pohádníček hádal s obrem	68
Jak to drak chytře vymyslel	73
Jak vyháněl z Maryčáry lenoru	78
Jak to všechno napravila láska	83

„...abyste si o nás...“

„My, prosím, chceme...“

„...přečteš...“

Předmluva

Když chaloupka na kuřích nožkách
vysedí vejce, kouká z toho nějaká
pohádková patálie. A jéje, ta patálie
má jednu, dvě, tři hlavy.
Hlavy, co koukáte? Co si račte přát?

... Dobrádku... “

Jak se drak vylíhl

Když se tak škrábu za uchem, myslím si, že za všechnu tu dračí patálii může lenivá nemoc. Ano, slyšíte dobře, lenivá nemoc čili lenora, kterou dostala ježibaba Maryčára.

Jak ji to popadlo, tak sebou bacila do pelechu. Celé dny se válela v posteli, zarůstala mechem, jen se tu a tam převalila na druhý bok, jen tu a tam plácla blechu Verunu po hlavě, neboť jí pila krev.

O svůj ježibabí domek na kuřích nohách se nestarala.

A tak není divu, že si i domek udělal volno. Nejprve si dřepł, pak se posadil a potom si svá dlouhá nožiska natáhl do trávy.

Ááá. To byla úleva.

Jenomže jak si tak domek seděl v trávě, vyseděl vejce. Krásně šišaté, s třemi malými dolíčky na špičce.

Lup. Lup. Lup.

Jéje, jéje, copak se to děje?

Ty tři dolíčky praskly a čouhají z nich tři hlavy. Každá hlava má dvě vykulené oči, dvě nastražené uši a jeden protáhlý čumák, z kterého se kouří. Copak to může být?

Křáp.

Skořápka se rozletěla a na svět přišlo trojhlavé dráče. A že se mělo k světu, začalo fňukat, bečet a řvát všemi třemi hlavami najednou. Ryku a povyku bylo, že by se z něho dala vařit uječená polévka pro celý regiment permoníků.

„Kdo mě to ruší v lenivém povalování?“

Línou ježibabu Maryčáru ryk a povyk
vytáhl z peřin.

„Pro šest kočičích mňouků a pět psích
hafanců, copak je to za rambajs! Kdo mě

to ruší v lenivém povalování?“ hartusila Maryčára.

Rozrazila dveře chaloupky a vykoukla ven.

Ježibaba Maryčára si ani nemusela nasazovat své umolousané brýle, hned křiklouna zmerčila. Seděl u mochomůrky a dračími slzami kropil kapradí.

„Uááá, uááá, uááá, bábo, já mám hlad,“ trojhlasně řvalo dráče.

Ježibaba se zamračila: „Jakápak já jsem bába, vždyť je mi sotva tři sta let! A vůbec, jdi si po svých a nelekej mi blechu!“

Jenomže dráček se sotva vylíhl. Jak se chodí po svých, nevěděl. Jediné, čím si byl jist, bylo, že má obrovitý hlad. A tak začal znovu řvát.

Jak se drak uvelebil v chaloupce na kuřích nožkách

Ježibaba si na nos nasadila špinavé brýle a řádně si draka přeměřila. Takové dračí nic, potřebovalo by to vykrmit, utřít nos a možná i pohoupat.

Maryčára slezla po žebříku k dráčeti. Dvakrát ho obešla kulhavým krokem. Přemýšlí, jak dračí mládě dostane domů. V náručí ho do domečku na kuřích nohách neodnese.

„Vlez mi na záda,“ rozkázala Maryčára a vystrčila na draka svůj hrb.

Trojhlavý dráček se jí uvelebil na zádech. Ježibaba se počala belhat k chaloupce. Ač byl dráček dračí miminko, vážil jako

*blecha
Veruna*

*„Uáá, uáá, uáá,
bábo,
já mám blad!“*

+

pět otýpek klestí, a to bylo na Maryčáru moc. Hekala a skuhrala, po každém kroku odpočívala.

„Ty se nezdáš, draku, ale na nošení je tě dost. Co kdybys nahoru vylezl po svých? No, ukaž se, jaký jsi chlapík!“

Jažibaba mu předvedla, jak se leze po žebříku. Hezky zčerstva střídala ruce a nohy. Drak se na ni pozorně díval. Ještě že má tři hlavy. Co nepochopila jedna, tomu porozuměla druhá, a ta třetí hlava všechno hezky sesumírovala dohromady.

Drak zvedl jednu nohu, druhou nohu a pak udělal bác.

Ouvej, auvajs. Bééé. Dračí mládě leží na zádech. Brečí nejen z hladu, ale i od bolesti. Dráček si natloukl.

Ježibaba Maryčára byla s rozumem v koncích. Co teď? Dráčka nahoru nevynese.

Drakovi pomohla chaloupka na kuřích nožkách. Naklonila se. Okenice popadly trojhlavé dračí miminko a šup s ním do světnice. A rovnou ježibabě do postele.

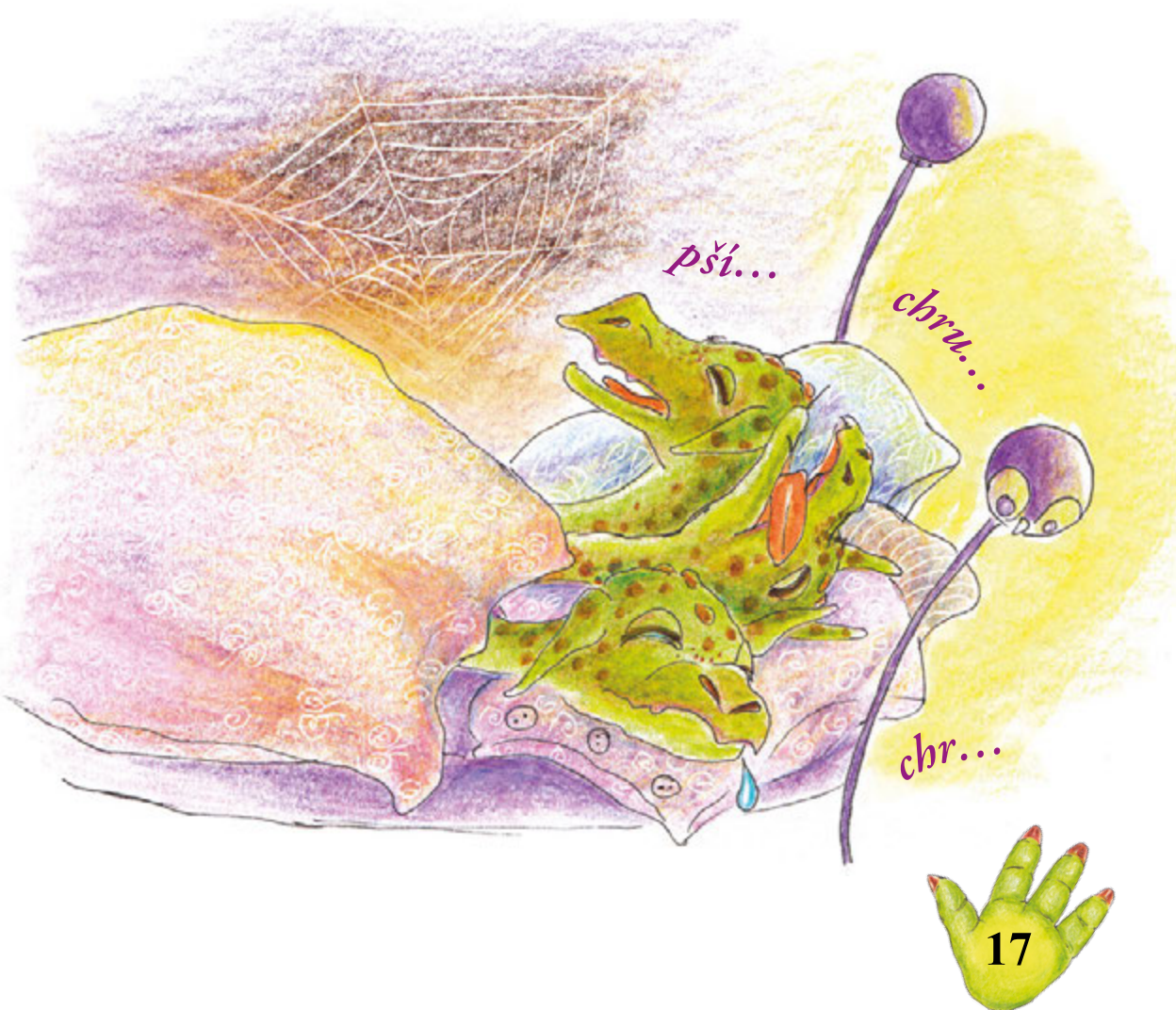
Ježibabě se to moc nezamlouvalo. Postel je její, ona se v ní celé dny povaluje, ona si v ní kurýruje lenivou nemoc.

Ale že se na ni dráček hezky díval hned třemi páry modrozelených očí, mávla nad tím rukou. Z komory přinesla ještě dva polštáře, aby měly pohodlí všechny tři dračí hlavy.

„Ale peřinu mám jen jednu,“ řekla Maryčára, když dráčka přikrývala.

Dráčkovi to nevadilo. Bylo mu pod
peřinou teploučko, rychle zapomněl na hlad.
A že byl nějak uondaný, počala se mu klížít
víčka a v okamžiku usnul.

Jak ježibaba Maryčára nakrmila dračka krupicovou kaší

Zatímco drak spal, ježibaba vařila kaši.

Dračí hlavy pochrupovaly na tři takty.

Chrr, chru, pší. Chrr, chru, pší. Ozývalo se
zpod peřiny.

Maryčára nespokojeně zamlaskala.

„Ňaňaña, draku, takovou písničku mi tu
zpívat nemusíš.“

Dračí hlavy se více zavrtaly do polštářů
a spustily svou spací hymnu pozpátku. Pší,
chru, chrr. Pší, chru, chrr.

Přestože měla ježibaba ušiska zanesená
nejméně stoletou špínou, dračí chrápání
jí v uších nepěkně drnčelo. Dupla nohou.
Tak to ne.

